

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priecelovej a členiek JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Zdenky Kohútovej, v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. K.**, súdny exekútor, D., 010 00 Žilina, proti žalovanému: **JUDr. O. K.**, advokát, Z., 811 07 Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu T. P., a.s., P., IČO: X., o určenie poradia pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 43 Cbi 8/02-35 zo dňa 21. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 43 Cbi 8/02-35 zo dňa 21. júna 2007 **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajského súdu žalobu zamietol. V odôvodnení sa konštatuje, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 21.2.2001 sp. zn. 1 K 73/00 bol na majetok úpadcu T. P., a.s., P., vyhlásený konkurz.

Na prieskumnom pojednávaní dňa 22.11.2001 bola prihlásená pohľadávka žalobcu uznaná správcom v celej výške so zaradením na uspokojenie podľa § 32 ods. 1 zák. č. 328/91 Zb. Konanie bolo začaté dňa 27.3.2000, a preto súd aplikoval ustanovenia zákona č. 328/91 ZKV v znení novely č. 12/98 Z. z. platnej od 1.2.1998 do 31.7.2000.

Z listinných dôkazov súd zistil, že dňa 13.3.2000 boli začaté exekučné konania č. EX 448/00, EX 449/00, EX 450/00, EX 451/00, EX 452/00, EX 453/00, EX 454/00, EX 455/00, vo veci oprávneného Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka Prievidza, proti povinnému T. P., a. s., P.. Dňom vyhlásenia konkurzu na majetok povinného – 21.2.2001, boli exekučné konania zo zákona porušené (§ 14 ods. 1 písm. d/ ZKV). Ani v jednom z uvedených exekučných konaní nedošlo do dňa vyhlásenia konkurzu k speňaženiu majetku povinného. Za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi v zmysle exekučného poriadku (EP) odmena. Vyhlásením konkurzu na majetok povinného už nemá exekútor možnosť uspokojiť svoju pohľadávku v exekučnom konaní (§ 200 EP), ale prihlásením pohľadávky v zmysle (§ 20 ods. 3 ZKV).

Žalobca si riadne prihlásil pohľadávku, správca pohľadávku čo po pravosti a výšky uznal, sporné zostalo poradie. Súd určenie pohľadávky ako pohľadávky proti podstate zamietol v zmysle § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV, nakoľko žalobca nepreukázal, že došlo k speňaženiu dlžného majetku, a že výtazok nebol vydaný oprávnenému a stal sa súčasťou podstaty. Pohľadávka žalobcu vo výške 7496,10 Sk nie je pohľadávkou proti podstate ani v zmysle ust. § 31 ods. 2 ZKV. Vznik pohľadávky žalobcu pritom nemožno spájať s ničím iným ako s objektívnou skutočnosťou – s okamihom uskutočnenia jednotlivých úkonov exekútorom, ktoré boli v spornom prípade uskutočnené ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného. Medzi taxatívne vymedzenými pohľadávkami v ust. § 31 ods. 2 ZKV sa trovy exekúcie nenachádzajú. Žalobcova pohľadávka nie je pohľadávkou proti podstate, nemá postavenie privilegovanej pohľadávky, a preto má žalobca postavenie konkurzného veriteľa s bežnou pohľadávkou – IV. triedy. Súd preto žalobu ako bezdôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Poukazuje na to, že k zamietnutiu žaloby došlo nesprávnym výkladom súdu ust. § 14 ods. 1 písm. d/ a e/ ZKV. Trovy exekučných konaní prerušených podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV sú nárokom proti podstate. Činnosť exekútora je súčasťou uskutočňovania práva a trovy exekúcie majú rovnakú dôležitosť ako trovy súdne. Poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Obo 39/2000, 3 Obo 215/2001, ktoré podávajú výklad k uvedenej norme a sú pre krajské súdy záväzné. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a priznať prihlásenej

pohľadávke, predstavujúcej trovy exekúcie, postavenie nároku proti konkurznej podstate, zároveň súhlasí, aby vo veci sa rozhodla bez nariadenia pojednávania (§ 115a O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo v zmysle § 23 ods. 2 zák. č. 328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov. Z prechodných a záverečných ustanovení zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej ZKV) vyplýva, že konanie začaté pred nadobudnutím účinnosti jednotlivých zákonov súd dokončí podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Z obsahu spisu je nepochybné, že konanie o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka – T. P., a.s., P., sa začalo dňa 27.3.2000 (podaním návrhu), a preto na predmetné konanie o zaradení pohľadávky, ktorá čo do pravosti a výšky nie je sporná, je potrebné aplikovať novelu ZKV č. 12/98 Z. z. v znení platnom od 1.2.1998 do 31.7.2000. Žalobcom uplatnená pohľadávka predstavuje trovy exekučného konania vo výške 7496,10 Sk špecifikovaná v prihláške v konkurznom konaní ako náhrada hotových výdavkov a jednotlivé úkony exekútora pri jeho exekučnej činnosti týkajúce sa vymáhania pohľadávok oprávneného – Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka Prievidza, proti T. P., a.s., P.. Vyhlásením konkurzu na majetok povinného sa exekučné konania č. EX 448/00, EX 449/00, EX 450/00, EX 451/00, EX 452/00, EX 453/00, EX 454/00, EX 455/00 prerušili podľa § 14 ods. 1 písm. d/ ZKV.

Podľa § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV, pre pohľadávku proti úpadcovi nemožno nariadiť výkon rozhodnutia, viesť výkon rozhodnutia, ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty, ani nadobudnúť na ňom právo na oddelené uspokojenie (§ 28). Ak sa v konaní o výkon rozhodnutia alebo v exekučnom konaní prerušených podľa písm. d/ speňažil dlžníkov majetok a výťažok nebol vydaný oprávnenému, stáva sa súčasťou podstaty. Trovy týchto konaní sú pohľadávkou proti podstate.

V spornom prípade v čase vyhlásenia konkurzu (dňa 21.2.2001) nebol speňažený majetok dlžníka, čo medzi sporovými stranami nie je sporné, preto pohľadávka žalobcu je bežnou pohľadávkou a možno ju uspokojiť len na základe právoplatného rozvrhového

uznesenia (§ 30, § 31 ods. 1 ZKV). Ide o pohľadávku patriacu medzi ostatné pohľadávky bez možnosti ich uspokojenia kedykoľvek v priebehu konkurzného konania.

Ustanovenie § 14 ods. 1 písm. e/ ZKV je možné použiť pre pohľadávku exekútora z titulu jeho trov prerušeného exekučného konania len vtedy, ak exekútor do vyhlásenia konkurzu speňažil majetok dlžníka, výtťažok z predaja nebol vydaný oprávnenému a priamo zo zákona sa výtťažok stal súčasťou konkurznej podstaty.

Uplatnená pohľadávka žalobcu nemá postavenie prednostnej pohľadávky v zmysle cit. ustanovenia, t. j. nie je pohľadávkou proti podstate, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p. Úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli, a preto mu nebol priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 9. apríla 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: